

[Kent Kirk]

leringsindgrebene, at de små fartøjer er undtaget, således at de slet ikke er omfattet af de begrænsninger, der er vedtaget; det er simpelt hen for at tage hensyn til kystfiskeriet.

Hvad angår spørgsmålet om kapacitet, har vi nu i op til flere år haft forbud mod nybyggeri. Så taler man om kapacitetsnedgang, og dér er hr. Larsen-Ledet inde på det spørgsmål, som er væsentligt, nemlig hvordan man opnår kapacitetsnedgang. Det opnår man kun ved at lave en ophugningsordning, og den skal være effektiv. Jamen det er jo det, fiskeriministeren har forhandlet om, og som der lægges op til.

Må jeg sige til hr. Larsen-Ledet vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt den nye kapacitet, der kommer ind i fiskeriet, er regionsbestemt – sådan forstår jeg hr. Larsen-Ledet – at der allerede i de regler, der er gældende inden for dansk fiskeri i dag, tages hensyn til regionerne.

Det er derfor, jeg tillader mig – måske lidt frit – at sige, at jeg egentlig mener at kunne konstatere, at der blandt partierne er enighed om en fælles dansk fiskeripolitik, fordi mange af de ting, der er sagt her, i virkeligheden bygger på misforståelser.

(Kort bemærkning).

Arne Jensen (S):

Det er rigtigt, at vi har konstateret her i dag, at der er nogle vande, der skiller, bl.a. at kapacitetsreguleringen ikke må ske på bekostning af de små og mellemstore fartøjer, og den uenighed, der er konstateret på det område, kan jo så danne baggrund for en videre diskussion om fiskeripolitikken.

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Jeg tror ikke, der er tale om den uenighed, som nogle forsøger at fremstille det her. Efter min opfattelse er der mulighed for også i fremtiden at bevare den brede fiskeripolitiske enighed, og det synes jeg er overordentlig vigtigt.

Der var et par konkrete spørgsmål, som jeg bør besvare.

Til hr. Gade først: der er ikke i min ministertid sket det, at vi har overflyttet fartøjer fra ikkekritiske arter til kritiske arter.

Til hr. Arne Jensen: det er rigtigt, at kvoterne for 1987 endnu ikke er besluttet. Det, der er fremlagt, er forhandlingsresultatet mel-

lem EF-Kommissionen og Norge, og der skal altså tages stilling til dette resultat i næste uge i EFs Ministerråd.

Hvad angår kapacitetstilpasning i udlandet, har jeg klart sagt, at der er nogle lande, der ikke har haft den samme kapacitetstilpasning, som vi har haft herhjemme. Jeg konstaterede også med tilfredshed på det Ministerrådsmøde, vi havde i sidste uge i EF, at ikke mindst den hollandske fiskeriminister stærkt fremførte ønsket om en effektiv ophugningsordning, og det synes jeg var interessant i denne forbindelse, når vi ser på, hvorledes kapacitetsudviklingen har været i forskellige lande inden for EF.

I øvrigt vil jeg understrege vedrørende ophørsordningen, som jo udgør et centralt led i den samlede strukturpolitik, at vi aldrig nogen sinde har haft så god en ophørsordning som den, vi nu har udsigt til at få, gældende for den næste mangeårige periode. De satser, der er udsigt til at vi kan få, er langt de største, vi har haft i dansk fiskeripolitikks historie, og jeg tror altså, at der er nogle muligheder i dette, som vi kan få udnyttet på den rigtige måde.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Larsen-Ledet, at vi naturligvis nu på nationalt plan skal diskutere, hvordan disse midler skal udmontes. Det ligger ganske enkelt sådan – og dér får vi debatten, kan jeg sige til Folketinget – at jeg efter den endelige vedtagelse af strukturpolitikken og af ophørsatserne fremsætter lovforslag her i Folketinget om, hvorledes dette skal praktiseres på nationalt plan, hvilke midler der skal støttes med på nationalt plan, og hvordan hele ophørsordningen skal fungere. I denne forbindelse kommer vi bl.a. også til at tage stilling til hele det spørgsmål, hr. Larsen-Ledet rejser, om de forskellige fartøjsgrupper placering, og hvorledes vi sikrer, at alle fartøjsgrupper stadig væk er repræsenteret på passende måde i dansk fiskeri. Den debat får vi rent faktisk i Folketinget i forbindelse med strukturpolitikens udførelse i praksis, når vi skal diskutere det lovforslag, jeg fremsætter straks i begyndelsen af det nye år.

Jeg må stadig væk konstatere – og det tror jeg jeg har belæg for at gøre – at vi kan bevare den brede enighed.

Hermed sluttede forhandlingen.